

Vi vil beståem sjøl

Jeg må virkelig si at jeg er meget imponert over vår rådmann og ordfører i Levanger kommune! (Selv om jeg nesten aldri ser dem uten at de skal klippe ei snor eller overrekke et eller annet!) De styrer kommunen uten å trenge et eneste ord fra sine arbeidsgivere, som er oss, skatteyderne som leverer våre skattepengene til felleskassen hvert år! Ikke alle, men de fleste gjør jo det og de fleste er meget interessert i hva disse pengene blir brukt til, våre penger!

Toppene/de som skal styre, trenger kanskje ikke å høre om våre ønsker, behov, våre synspunkter på så mange områder og/—men kanskje er det et og annet «kløkt hode» blant de/oss andre også, som har noen gode/flotte ideer å komme med ang. styring og utforming av den byen/kommunen som vi alle aller helst vil bo i.

Torsdag den 5. mars var det innbudt til stort åpent møte i en fullsatt Festiviteten hvor en rekke fagfolk skulle informere om hvordan man tar vare på kommunen/sentrum/byen vår. Heller ikke her trengte ikke toppene i kommunen å møte fram for å «bidra» med sin tilstedeværelse! Til og med «hajn Harald» i Oslo møter opp på steder som han ikke alltid har så mye fagkunnskap om, men han møter opp, kaster glans, og viser at han i alle fall er interessert! Dette er noe alle setter pris på!!

Alle mennesker får omsider et ettermæle og alle har et ansvar i jobben sin. Byggekulturen og trafikkproblemene er noe som det snart ikke er råd å gjøre noe med, for alt «forkorker» seg om ikke lenge, om alt skal fortsette som det ser ut til i »Jeg vet en by ved fjorden, et vakkert lite sted. Det har noen tydelig forstått!

Det klemmes inn en stor ungdomsskole i et vakkert parkanlegg,

noe av det siste vi har her i nærområdet ved Holmhaugen og en kan bare vagt tenke seg om hva alt av uheldige omstendigheter dette fører med seg, og hva vi mister, men hvem hører på den vanlige innbygger? Det er oftest makta som rår!

Til og med i villastrøk makter ikke den rette instansen å stoppe uheldig påbygging av flotte eneboliger og som til slutt minner om et visst sted utenfor Johannesburg, litt lenger nede på kartet. Det er greit med forskjellig stil i husbyggingen, men stilene bør ikke blandes. Hver stil sitt område!

Det ble også sagt på samme møte at alle forretninger burde ligge utenom selve sentrum så kunne de som bodde i sentrum kose seg med å bare bo der når de kom hjem fra jobb. Da kunne folket i byen gå på jobb, komme hjem fra jobb og så bare være i huset/leiligheten/blokken sin og virkelig leve og hygge seg. Nå har det seg slik at svært mange av de som bor i sentrum og i nærområdene har sluttet med å gå på jobb hver dag, de har gått over til å bli pensjonister. Disse personene har et stort behov for at det skal være mange butikker i sentrum, kontorer og alt av hjelpeinstanser, som man etter hvert i livet trenger mere og mere av.

Heldigvis har vi noen personer enda som er såpass framsynte at de VET hva som kommer til å skje etter hvert som det bygges, der flere og flere biler kommer inn i trafikken og alt blir bare kaos. Vi trenger det livet som forretninger bl.a. gir oss og med flere og flere forretninger og bedrifter føler vi oss også tryggere, noe som kanskje ikke er så dumt i den tida som vi nå lever i?

Hanne Holthe Munkeby

IKKE LENGER SYKEHJEM: Åsen helsetun mister trolig sykehjemsplassene, men får omsorgsboliger i stedet.

Ordføreren og rådmannen etterlyses!

Torsdag kveld var rundt 200 mennesker samlet i Festiviteten i Levanger for å se filmen om Erling Okkenhaugs utrettelige arbeid for å bevare trehusbyers særpreg i byutvidelse. Som eksempel på dette fulgte vi han over flere år i å

sikre Risørs særpreg ved planlagt utbygging av den nye bydelen Holmen. Sammenligningen med Levanger og planene for utbyggingen på Havna var slående.

Demokratiet starter der folk møtes og diskuteres. Det var der-

for påfallende at verken ordfører eller rådmann ikke møtte opp, enten selv eller med en som representerer disse. Filmene og diskusjonen etterpå burde kommunens ledelse ha fått med seg! En treng ikke å være enig i det som kom-

mer frem. En trenger heller ikke å delta i diskusjonen, men å lytte, det er også nyttig, ordfører og rådmann!

Ordføreren er vår fremste tillitsvalgte og rådmannen er vår administrative leder. De var sterkt

savnet og dersom noen ser dem så, meld i fra!

Einar Vandvik

HVEM PASSER PÅ? Blir det en gammelhoinn? Eller er det noen med friskt og nytt blod som melder seg?

ENGASJERT: Ikke se bort fra at Sørlandsrefseren Erling Okkenhaug vil bruke sitt sterke engasjement her i Levanger ved neste korsveg. Det kan bli spennende. Foto: Svein Holthe

Hvem tar rollen som småbyens vaktbikkje?

«Hvem viderefører Levangers bysjel», spurte Erling Okkenhaug i en kronikk her i avisa sist lørdag. Torsdag kveld samlet den samme Okkenhaug godt over 100 tilhørere i Festiviteten som ville se på filmen «Sørlandsrefseren» og være med på diskusjonen om byutvikling i Levanger.

Dokumentarfilmen handler om Erling Okkenhaugs mangeårige private kamp mot det han oppfattet som en vandalisering av trehusbyen Risør. En kamp som ble kronet med seier denne vinteren. Da kastet utbyggerne av den planlagte blokkbebyggelsen på Holmen like utenfor havnebassenget i sørlandsbyen inn håndkleet.

Historien fra Risør satte også i gang tankevirksomheten til folk her i byen. En viss parallell ser vi når det gjelder planen for utbyggingen av havna. Selv om utbyggingsplanene av det som betegnes som innerheds indrefilet har vært lite kontroversiell de siste åra, er det også her delte meninger om løsningen som er valgt. Hvorfor må man ende opp med leilighetskomplekser i fem etasjer, og en utbygging i byens randsoner som er veldig ulik den vi finner i byen?

Svaret på spørsmålet er egentlig opplagt. Det handler mest om hva som er mulig ut fra økonomi og lønnsomhet. Alle skal ha sitt før et hus står ferdig. Det være seg kommunen som eier det meste av grunnen på havna, eller den som står bak utbygginga. Det er ikke noe galt i det, nødvendig. Men kunne resultatet vært annerledes om det også lå andre verdier til grunn da planleggingen startet opp?

Eller sagt på en annen måte; Åpner det seg nye muligheter på havna dersom utbyggingen ikke går som planlagt? Hva skjer om det viser seg at den vedtatte reguleringsplanen ikke er gjennomførbar fordi etterspørselen ikke er der?

Erling Okkenhaug er ikke imponert over den vedtatte havneplanen. Han synes ikke at den er noen god løsning for Levanger. Okkenhaug er ikke fremmed for å bruke sitt engasjement og pågangsmot i byen hvor han har sine røtter. Alle som har sett filmen fra Risør forstår at han er en kompetent systemkritiker som vet å finne akilleshælen. Han framstår som et ubehagelig gnagsår både for lokale myndigheter og utbyggere. Om han finner det han mener er en god sak, er han i stand til å etablere allianser som kan øke temperaturen rundt byutvikling i trehusbyen.

Jeg tror mye folk er opptatt av hvordan småbyen utvikles, og bekymret for hvilken vei utviklinga går. Det viste også oppmøtet og tilbakemeldingene jeg har registrert etter torsdagens møte i Festiviteten.

Men dette er et område det er vanskelig å engasjere seg innenfor, fordi det krever kunnskap og mot å utfordre fordi det er en sterk makt som utfordres. Engasjementet som ligger latent kan bli utløst dersom noen går i bresjen med en motkraft. Tror jeg.

Ethvert lokalsamfunn har godt av levende debatt rundt utvikling. Man har godt av å bli utfordra på sannhetene. Derfor trenger vi vaktbikkjene, de som passer på og stiller de ubehagelige spørsmål. Det er på den måten det skapes en dynamikk som gir oss alternative retninger å velge blant, ikke ensidig ut fra trender og hva som hele tida lønner seg ut fra gitte og bestemte forutsetninger.

Det er allerede innkalt til et nytt møte om byutvikling. Det skjer på Brusve kommende torsdag. Da får vi kanskje se hvem som tar på seg rollen som vaktbikkjer i tida framover? Blir det en gammelhoinn? Eller er det noen med friskt og nytt blod som melder seg?

I min ungdom var jeg politisk aktiv. Et par tiår etterpå ble jeg invitert tilbake til Steinkjer Arbeiderparti for å gi dem en analyse på et dårlig valgresultat. Da jeg kom inn i møtet virket det som om jeg bare hadde vært borte ei lita stund. Det verste var ikke at det stort sett var de samme folkene som satt der. Det verste var at de også mente det samme som for 20 år siden.

Jeg må innrømme at jeg fikk litt den samme følelsen i Festiviteten torsdag kveld. Det var med få unntak de trofaste gjengangerne som meldte seg med sine meninger. Det var noe veldig forutsigbart over det hele, da lokalsamfunnet tok ballen fra Sørlandsrefseren for å bringe saken inn på et lokalt spor.

Misforstå meg rett når jeg skriver dette. Dette handler ikke så mye om de som var der, ildsjelene som har stått på barrikadene i Levanger gjennom en mannsalder. Ære være dem for det. Min refleksjon handler først og fremst om de som ikke var der. De som burde ha vært der. De som etter min mening må være der om ønsket om å mobilisere en motvekt og en kraft for byutvikling skal lykkes.

Jeg er derfor litt spent på hvem som tar på seg rollen som småbyens vaktbikkje i tida framover. En miks av gammel erfaring og ungdommelig utålmodighet og kreativitet er kanskje den beste?

KOMMENTAR

Ansvarlig redaktør
Roger Rein